

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 16CoKR/3/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120203196
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Záleská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3120203196.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Záleskej a členiek senátu JUDr. Ivety Sopkovej a Mgr. Stanislavy Kollárovej v spore žalobcu BANKRUPTCY & RECOVERY SERVICE, k. s., so sídlom Námestie Martina Benku 10, 811 07 Bratislava, IČO: 36 669 415, správca konkurznej podstaty úpadcu Púchovský mäsový priemysel, a.s. v konkurze, so sídlom Vsetínska 1354/15, 020 39 Púchov, IČO: 31 561 853, proti žalovanému MäsoP predajne, s.r.o., so sídlom L. Novomeského 1349/102, 905 01 Senica, IČO: 50 148 605, právne zastúpenému PACTIO, s.r.o., so sídlom Lúčna 491, 913 21 Trenčianska Turná, IČO: 36 862 452, o určenie neúčinnosti právnych úkonov a iné, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č.k. 22Cbi/6/2020 - 51 zo dňa 03. decembra 2020, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ktorým by súd v prospech žalobcu zriadil záložné právo k nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného v podiele 1/1 a to k stavbe s.č. XXXX - predajňa mäsa, mäsových výrobkov a lahôdok, stojacej na parcele č. XXXX/XX, nachádzajúcej sa v okrese B. V., obec B. - mestská časť X., katastrálne územie X., evidovanej na liste vlastníctva č. XXXX.

2. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou vo veci samej domáha určenia neúčinnosti právnych úkonov a uloženia povinnosti poskytnúť do všeobecnej podstaty peňažné plnenie vo výške 500 000 eur ako náhradu za započítanie pohľadávok. Obchodná spoločnosť T. Q. s.r.o. (pôvodne s obchodným menom G. - Q. s.r.o.), so sídlom C. I. XXXX, XXX XX L. nad V., D.: XX XXX XXX uzatvorila so žalovaným dňa 30.04.2018 Zmluvu o predaji podniku, ktorej predmetom bol podnik v projekcii "X. G." - sieť maloobchodných prevádzok na predaj mäsa a mäsových výrobkov. Zmluvou o predaji podniku zo dňa 30.04.2018 prešiel na žalovaného celý podnik vrátane všetkých záväzkov spojených s podnikom. Súčasťou prevodu podniku boli tiež záväzky voči úpadcovi v celkovej výške 702.192,59 Eur, ktoré vznikli z obchodnej činnosti medzi úpadcom ako dodávateľom a spoločnosťou T. Q. s.r.o. ako odberateľom. Úpadca uzatvoril so žalovaným dňa 01.05.2018 Dohodu o splátkovom kalendári a Dohodu o odpustení dlhu (ďalej len "Dohoda"). V zmysle článku III. bod 4. Dohody v spojení s Dodatkom č. 1 zo dňa 15.05.2018 (ďalej len "Dodatok č. 1") sa úpadca so Žalovaným dohodli na vysporiadaní dlhu (záväzku) a to tak, že suma vo výške 500 000,00 eur mala byť uhradená v lehote do jedného roka od nadobudnutia účinnosti Dohody. V zmysle článku II. Dohody sa žalovaný zároveň zaviazal

k odberu mäsa a mäsových výrobkov od úpadcu počas doby splácania dlhu (záväzku). Dodatkom č. 1 sa úpadca a žalovaný dohodli na marketingovom a obrátovom bonuse v sumárnej výške 22,5 %, najviac však 500 000,00 eur za obdobie od 01.05.2018 do 30.04.2019, ktorý mal poskytovať úpadca ako predávajúci žalovanému ako kupujúcemu. Dohodou o vzájomnom započítaní pohľadávok a záväzkov zo dňa 29.01.2019 (ďalej len "Dohoda o vzájomnom započítaní") nastalo započítanie

pohľadávok medzi úpadcom a žalovaným ku dňu 28.01.2019 vo výške 500 000,00 eur. Predmetom Dohody o vzájomnom započítaní bola pohľadávka úpadcu špecifikovaná v bode 7. a 8. s pohľadávkou žalovaného z titulu marketingového a obrátového bonusu špecifikovanej v bode 9. Žalobca má za to, že započítaním zvyšnej časti dlhu (záväzku) došlo k zvýhodňovaniu žalovaného (ktorý zároveň nadobudol postavenie veriteľa v súvislosti s marketingovým obrátovým bonusom dohodnutým v Dodatku č. 1) oproti iným veriteľom, ktorých pohľadávky boli v čase uskutočnenia úkonu započítania rovnako splatné, avšak neuspokojené. Existenciu takýchto pohľadávok žalobca preukázal zoznamom pohľadávok, ktorý bol súčasťou reštrukturalizačného plánu úpadcu potvrdeného súdom na základe uznesenia súdu zo dňa 1.2.2018, publikovaného v Obchodnom vestníku č. 27/2018. Započítanie zvyšnej časti dlhu (záväzku) nastalo bez akejkoľvek priamej ekonomickej protihodnoty pre úpadcu.

Z uvedených dôvodov má žalobca za to, že vyššie špecifikovaným právnym úkonom nastalo zvýhodnenie jedného veriteľa voči ostatným veriteľom úpadcu, a teda podľa žalobcu sú splnené všetky znaky zvýhodňujúceho právneho úkonu tak, ako je definovaný v § 59 ZKR.

3. Návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia žalobca odôvodnil obavou z ohrozenia exekúcie, keď mal za to, že v prípade úspechu v predmetnom spore bude vymoženie jeho pohľadávky v exekučnom konaní ohrozené. Žalobca má dôvodnú obavu o celkovú bonitu žalovaného, nakoľko žalovaný vykazoval v posledných rokoch stratu alebo minimálny zisk (v roku 2016 vo výške - 65 eur, v roku 2017 - 2.355 eur, v roku 2018 69 326 eur, v roku 2019 19 244 eur), a preto má obavu, či je žalovaný vôbec schopný pohľadávku žalobcu uhradiť. Poukázal i výšku žalovanej pohľadávky. V prípade neúspechu žalovaného v spore ako i v prípade neúspechu žalovaného v spore vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 22Cbi/5/2020 by bola podľa žalobcu bonita žalovaného o to menšia, čo zvyšuje obavu z ohrozenia možnej exekúcie a nevykonalnosti pohľadávky žalobcu.

4. Súd prvej inštancie z listín založených v súdnom spise zistil, že žalovaný a úpadca - obchodná spoločnosť Púchovský mäsový priemysel, a.s. v konkurze, so sídlom Vsetínska 1354/15, Púchov 020 39, IČO: 31 561 853 uzavreli dňa 01.05.2018 Dohodu o splátkovom kalendári a Dohodu o odpustení dlhu. V zmysle článku III. bod 4. Dohody v spojení s Dodatkom č. 1 zo dňa 15.05.2018 sa úpadca so žalovaným dohodli na vysporiadaní dlhu (záväzku) a to tak, že suma vo výške 500.000 eur mala byť uhradená v lehote do jedného roka od nadobudnutia účinnosti Dohody, pričom zvyšná časť dlhu (záväzku) vo výške 202.195,59 Eur mala byť po splnení splátkového kalendára zo strany úpadcu odpustená. V zmysle článku II. Dohody sa žalovaný zároveň zaviazal k odberu mäsa a mäsových výrobkov od úpadcu počas doby splácania dlhu (záväzku). Dodatkom č. 1 sa úpadca a žalovaný dohodli na marketingovom a obrátovom bonuse v sumárnej výške 22,5 %, najviac však 500.000,00 eur za obdobie od 01.05.2018 do 30.04.2019, ktorý mal poskytovať úpadca ako predávajúci žalovanému ako kupujúcemu. Dohodou o vzájomnom započítaní pohľadávok a záväzkov zo dňa 29.01.2019 nastalo započítanie pohľadávok medzi úpadcom a žalovaným ku dňu 28.01.2019 vo výške 500.000,00 eur a následne došlo zo strany úpadcu k odpusteniu zvyšnej časti dlhu (záväzku) žalovaného vo výške 202.195,59 eur. Podľa LV č.. XXXX, okres B. V, B. - mestská časť X., katastrálne územie X. žalovaný je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti - stavby s.č. XXXX - predajňa mäsa, mäsových výrobkov a lahôdok, na parcele číslo XXXX/XX v podiele 1/1. Na uvedenej nehnuteľnosti je zriadené záložné právo v prospech úpadcu a to uznesením Okresného súdu Trenčín č.k. 37Cb/82/2018 zo dňa 20.4.2018. Uznesením Okresného súdu Trenčín č.k. 37Cb/82/2018-54 zo dňa 20.4.2018, právoplatné dňa 10.5.2018, bolo zriadené záložné právo na danú nehnuteľnosť v prospech úpadcu Púchovský mäsový priemysel, a.s. v konkurze.

5. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 343 ods. 1,2,3, § 344 CSP a konštatoval, že v danom prípade mal osvedčené splnenie len niektorých podmienok pre zriadenie zabezpečovacieho opatrenia, keď žalobca podal návrh na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia na miestne príslušnom súde a návrh spĺňal všetky obsahové i formálne náležitosti. Nehnuteľnosť, ku ktorej žalobca žiada zriadiť záložné právo, je spôsobilým predmetom záložného práva. Pri rozhodovaní o zabezpečovacom opatrení postačuje hodnoverné osvedčenie existencie a trvania nároku, ktorým je v danej veci žalovaná peňažná pohľadávka. Cieľom zabezpečovacieho opatrenia je posilnenie postavenia veriteľa zriadením záložného práva na majetok dlžníka na zabezpečenie jeho pohľadávky, ktorá by neskôr mohla byť judikovaná. Súd však nemal osvedčenú existenciu obavy z budúceho zmarenia exekúcie, ako jednu z podmienok nariadenia zabezpečovacieho opatrenia. Obavu z možného zmarenia exekúcie nie je potrebné preukazovať, táto obava však musí byť aspoň osvedčená. Žalobca obavu z možného zmarenia exekúcie odvodzoval z obavy o celkovú bonitu žalovaného, pričom vychádzal zo skutočnosti, že

žalovaný vykazoval v posledných rokoch stratu alebo len minimálny zisk. Zároveň žalobca uviedol, že žalovaný vykazoval zisk v roku 2016 vo výške - 65 eur, v roku 2017 vo výške - 2 355 eur, v roku 2018 vo výške 69 326 eur, v roku 2019 vo výške 19 244 eur. Na preukázanie, resp. osvedčenie týchto skutočností neboli súdu zo strany žalobcu predložené žiadne listinné dôkazy. Súd preto vychádzal len z verejne dostupných informácií zverejnených na webovej stránke www.finstat.sk. Z uvedených údajov zistil, že žalovaný, tak ako uvádzal žalobca, znížil v roku 2019 zisk o 72 % na 19 244 eur. Znížený zisk však sám o sebe nie je dostatočným údajom, z ktorého by bolo možné dovodiť pochybnosti o bonite obchodnej spoločnosti. Z citovaného verejne dostupného zdroja informácií tiež vyplýva, že tržby žalovaného v roku 2019 narástli na 7 136 000 eur; celkové výnosy žalovaného za rok 2019 predstavovali 7 376 844 eur. Podľa uvedeného verejne dostupného portálu žalovaný nemá dlhy a nedoplatky voči štátu, nie je voči nemu vedené konkurzné ani reštrukturalizačné konanie, nemá poskytnutú dočasnú ochranu. Žalobca, okrem výšky ním žalovanej pohľadávky (v sporoch vedených na súde pod sp. zn. 22Cbi/5/2020 a sp. zn. 22Cbi/5/2020) a nízkeho zisku žalovaného, neuviedol iné skutkové tvrdenia, ktoré by umožnili vyvodiť záver o možnej obave zo zmarenia exekúcie. K návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia priložil len výpis z listu vlastníctva č. XXXX, na ktorom sú zapísané nehnuteľnosti, ku ktorým má byť záložné právo zriadené. Žalobca napr. neosvedčil a ani netvrdil, že by voči žalovanému boli vedené exekúcie, alebo že by mal obavu z možného vyhýbania sa žalovaného exekúcii. Ak takáto obava existuje, nebola osvedčená a ani tvrdená. Zo strany žalobcu nebola vyslovená ani obava, že by sa žalovaný mohol exekúcii vyhnúť tým, že by sa predmetnú nehnuteľnosť snažil previesť, alebo iným spôsobom scudzit'. Na predmetnej nehnuteľnosti už bolo zriadené sudcovské záložné právo uznesením tunajšieho súdu vydaným v roku 2018 a to

v prospech úpadcu na zabezpečenie pohľadávky voči obchodnej spoločnosti T. Q. s.r.o. (pôvodne s obchodným menom G. - Q. s.r.o.), ktorá uzavrela dňa 30.4.2018 Zmluvu o predaji podniku so žalovaným. Na základe uvedených skutočností súd prvej inštancie uzavrel, že nemal osvedčenú existenciu v všetkých zákonných predpokladoch na zriadenie záložného práva, preto návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol.

6. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca včas odvolanie, v ktorom namietal odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP. Poukázal na účtovnú závierku žalovaného ku dňu 31.12.2019, ktorú pripojil a z ktorej vyplýva, že majetok žalovaného je netto 895 474,- eur, z toho neobežný majetok 518 471,- eur a dlhodobý finančný majetok 133 000,- eur. Záväzky žalovaného podľa danej závierky predstavujú sumu 849 863,- eur, čo znamená, že rozdiel medzi majetkom a záväzkami žalovaného je len 45 611,- eur. V prípade úspechu žalobcu v tomto súdnom konaní a v konaní sp.zn. 22Cbi/5/2020 bude žalobca disponovať pohľadávkou 702 159,59 eur. Skutočnosť, že žalovaný nemá dlhy a nedoplatky voči štátu, nemôže byť sama osebe dôvodom na založenie skutočnosti, že žalovaný nebude mariť exekúciu. Práve naopak, existencia dlhu žalovaného voči štátu by mohla žalovaného viesť k potrebe prevodu majetku za účelom vysporiadania splatných pohľadávok. V tomto smere poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp.zn. 18Co/44/2015, Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 5Co/278/2014, Krajského súdu v Trnave sp.zn. 11Co/208/2012, z ktorých citoval. I keď bolo na nehnuteľnosť žalovaného zriadené sudcovské záložné právo v konaní sp.zn. 37Cb/82/2018, toto bolo skončené právoplatne rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne dňa 20.06.2018, avšak k odstráneniu zápisu na LV nedošlo. Zdôraznil, že ako správca úpadcu je povinný podľa zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a zákona č. 8/2005 Z.z. o správcoch vykonávať svoju funkciu s odbornou starostlivosťou, ktorá spočíva i v zabezpečení pohľadávok úpadcu. Preto žiadal, aby odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie tak, že jeho návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia vyhovie v celom rozsahu.

7. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

8. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP z nasledujúcich dôvodov:

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Žalobca v odvolaní namietal nesprávne skutkové závery a nesprávne právne závery súdu prvej inštancie (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP).

11. Podstata odvolacieho dôvodu vyplývajúceho z ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) spočíva v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplynuli z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkov logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

12. Právnym posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

13. Podľa § 343 ods. 1 CSP zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

14. Podľa § 344 CSP ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

15. Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

16. V zmysle vyššie citovaného ust. § 343 ods. 1 CSP zabezpečovacie opatrenie môže súd nariadiť ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Základným účelom nariadenia zabezpečovacieho opatrenia je zvýšiť vymožitelnosť peňažnej pohľadávky veriteľa a obmedziť priestor dlžníka na zbavenie sa majetku, ktorý by inak bolo možné exekúciou postihnúť. Zabezpečovacie opatrenie má charakter provizórneho riešenia vzťahov medzi stranami a má miesto vtedy a tam, kde je v konkrétnom prípade odôvodnená obava, že jeho nenariadením by sa podstatne zhoršila právna pozícia účastníka v danom právnom vzťahu. Zabezpečovacie opatrenie teda nie je konečným rozhodnutím, čo však neznamená, že by ho bolo možné nariadiť len na základe návrhu a bez toho, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana, ako i osvedčenie, že by prípadná exekúcia po meritórnom rozhodnutí veci, bola ohrozená.

17. Súd prvej inštancie správne na základe listín predložených žalobcom a šetrením verejne prístupných informácií zistil, že žalobca (okrem splnenia procesných podmienok na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia - vecne a miestne príslušný súd, perfektný návrh na nariadenie na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, spôsobilý predmet navrhovaného zabezpečovacieho opatrenia) osvedčil síce existenciu právneho vzťahu medzi stranami, avšak neosvedčil v konaní obavu z ohrozenia exekúcie tým, že by žalovaný znižoval či už kvalitatívne alebo kvantitatívne svoj majetok. Jediným argumentom žalobcu boli obavy o bonitu žalovaného, vychádzajúce z toho, že žalovaný podľa jeho tvrdení v posledných rokoch vykazoval stratu alebo minimálny zisk. Tieto svoje tvrdenia však žalobca žiadnym spôsobom neosvedčil. Naopak, súd prvej inštancie z verejne prístupného zdroja informácií zistil, že žalovaný znížil v roku 2019 zisk o 72 % na 19 244 eur, avšak tržby mu narástli na 7 136 000,- eur a celkové výnosy žalovaného za rok 2019 predstavovali 7 376 844,- eur. Podľa verejne dostupného webového portálu žalovaný nemá dlhy a nedoplatky voči štátu, nie je voči nemu vedené konkurzné ani reštrukturalizačné konanie, nemá poskytnutú dočasnú ochranu, čo žalobca napokon ani nerozporoval. Zníženie zisku však samo osebe - a ani v spojení so subjektívnym (neosvedčeným) názorom žalobcu o nedostatku bonity žalovaného- nemôže byť dôvodom na tak závažný zásah do ústavného vlastníckeho práva žalovaného, akým nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nepochybne je. Žalobca v konaní netvrdil ani neosvedčil úmysel žalovaného vyhnúť sa prípadnej exekúcii, resp. túto

maríť, či úmysel žalovaného akýmkoľvek spôsobom s predmetnou nehnuteľnosťou nakladať. Odvolací súd tak zhodne so názorom súdu prvej inštancie konštatoval, že skutočnosti, ktoré žalobca v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia uviedol a opísal, nenasvedčujú tomu, že by v prejednávanej veci existovala obava, že prípadná exekúcia by bola zo strany žalovaného ohrozená.

18. Pokiaľ žalobca v odvolacom konaní predložil súdu účtovnú závierku žalovaného ku dňu 31.12.2019 a tvrdil, že majetok žalovaného je netto 895 474,- eur, z toho neobežný majetok 518 471,- eur a dlhodobý finančný majetok 133 000,- eur, a že záväzky žalovaného podľa danej závierky predstavujú sumu 849 863,- eur, čo znamená, že rozdiel medzi majetkom a záväzkami žalovaného je len 45 611,- eur, čo potvrdzuje jeho obavy o bonitu žalovaného, odvolací súd zistil, že tieto skutkové tvrdenia v prvoinštančnom konaní neuviedol (a neosvedčil) vôbec. Pretože nebolo zistené, že by sa popísané skutkové tvrdenia žalobcu, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, týkali procesných podmienok, alebo vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, alebo ním malo byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo ich žalobca bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie, odvolací súd na tieto tvrdenia nemohol prihliadať s poukazom na § 366 CSP.

19. Vo vzťahu k odvolacej námietke žalobcu, že len fakt, že žalovaný nemá dlhy a nedoplatky voči štátu, nemôže byť sám osebe dôvodom na založenie skutočnosti, že žalovaný nebude maríť exekúciu, odvolací súd udáva, že súd prvej inštancie svoj záver o tom, že žalobca v konaní neosvedčil obavu z ohrozenia výkonu prípadnej exekúcie, nezaložil len na skutočnosti, že žalovaný nemá dlhy a nedoplatky voči štátu, ale išlo o skutkový záver, ku ktorému dospel súd prvej inštancie vlastným šetrením z verejne dostupných zdrojov informácií, a ktorý bol podružný (podporný) k jeho záveru o tom, že žalobca neosvedčil svoje tvrdenia o nedostatku bonity žalovaného.

20. Rovnako skutočnosť, že konanie sp.zn. 37Cb/82/2018 vedené na Okresnom súde Trenčín, v rámci ktorého bolo na nehnuteľnosti žalovaného zriadené sudcovské záložné právo uznesením č.k. 37Cb/82/2018-54 zo dňa 20.4.2018 v prospech úpadcu na zabezpečenie pohľadávky voči obchodnej spoločnosti T. Q. s.r.o. (pôvodne s obchodným menom G. - Q. s.r.o.), bolo právoplatne ukončené, nemá vplyv na správnosť záverov súdu prvej inštancie o nedostatku zákonných predpokladov na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v danej veci, spočívajúcim v neosvedčení obavy z ohrozenia exekúcie žalobcom.

21. Keďže odvolací súd zhodne so závermi súdu prvej inštancie zistil, že na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v navrhovanom znení neboli splnené zákonné podmienky podľa § 343 ods. 1 CSP, pretože žalobca v konaní neosvedčil obavu z ohrozenia exekúcie, odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

22. O trovách tohto konania rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 CSP).

23. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).